

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. ιη΄ 35-43)
2 Δεκεμβρίου 2018**

Κάνει ίσως έντύπωση τὸ ἐρώτημα ποὺ ἀπευθύνει ὁ Χριστὸς στὸν τυφλὸ τῆς Ἱεριχοῦς. «Τί θέλεις νὰ σοῦ κάνω».

Μὰ τί ἄλλο θὰ μπορούσε νὰ ζητήσει ὁ τυφλὸς παρὰ τὸ φῶς του;

Ὁ Χριστὸς μὲ τὸ ἐρώτημά Του αὐτὸ ἐπιθυμεῖ νὰ κάνει σαφὲς στὸ πλῆθος πὼς ὁ τυφλὸς δὲν εἶναι ἕνας συνηθισμένος ἐπαίτης, ἀλλὰ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει πίστη. Αὐτὴ ἄλλωστε ἡ πίστη τὸν ὀδήγησε μὲ ἀσφάλεια πρὸς τὸν Μόνο ποὺ μπορούσε νὰ τοῦ δώσει τὸ φῶς.

Ὁ τυφλὸς «έβόησε», λέει τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο, ποὺ σημαίνει, ἐφώνηξε μὲ ὄση δύναμη εἶχε «Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Δαυὶδ ἐλέησόν με», ἐκφράζοντας τὴ βαθεῖα του πίστη στὸν Χριστὸ ὡς Σωτήρα καὶ ἄρα τὴ βεβαιότητά του πὼς Αὐτὸς θὰ τὸν ἐλεήσει.

Οἱ Πατέρες σχολιάζουν ὅτι αὐτὴ ἡ δύναμη τῆς φωνῆς ἐξωτερίκευσε τὴν βαθεῖα του ἀνάγκη, ὡς αἴτημα ποὺ πρέπει νὰ μιμούμεθα, ἀφοῦ ὁ Χριστὸς ἔτσι κι ἀλλιῶς γνωρίζει ὅλες μας τὶς ἀνάγκες καὶ τὶς ἐλλείψεις. Ζητᾶ ὅμως ἐμεῖς οἱ ἴδιοι νὰ τὶς ἀπευθύνουμε πρὸς Αὐτόν, διότι ἔτσι ἐκφράζουμε τὴν ἐμπιστοσύνη μας στὸν Θεό.

Ὁ τυφλὸς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου εἶχε ἀσφαλῶς ἀκούσει νὰ μιλοῦν γιὰ τὶς θεραπείες τοῦ Χριστοῦ· γιὰ τὴν ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου καὶ ὅλες αὐτὲς οἱ πληροφορίες τὸν ἔκαναν νὰ ἐλπίζει στὸ ἔλεος τοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτὸ καὶ τὸν ἀναζητοῦσε συνεχῶς. Ὅσο δὲ οἱ ἄλλοι τοῦ ἔλεγαν νὰ σωπάσει, ἐκεῖνος περισσῶς ἔκραζε λέγων· «Ἰησοῦ, ἀπόγονε τοῦ Δαυὶδ ἐλέησόν με».

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ ἅγιος Θεοφύλακτος παρατηρεῖ πὼς «μὲ τὸ νὰ λέγει ὁ τυφλὸς «ἐλέησόν με», ἀποκαλύπτει ὅτι μέσα του εἶχε ἐπίγνωση τῆς θεότητος τοῦ Χριστοῦ». Καὶ συνεχίζει προτρέποντας καὶ ἐμᾶς, νὰ παρακινηθοῦμε ἀπὸ τὴν ἐμμονὴ τοῦ τυφλοῦ, ὀφείλοντες νὰ ἀπευθύνουμε καὶ τὴν δική μας παράκληση καὶ τὰ ποικίλα αἰτήματά μας ὁμοίως ἀδιάκοπα καὶ ἐπίμονα. Νὰ ἐπιμένουμε ζητοῦντες καὶ νὰ ἀναμένουμε ἐπιμένοντες, μέχρι νὰ εἰσακουστοῦμε, ὅπως αὐτὸς ποὺ τελικὰ ἔλαβε τὴν ποθητὴ θεραπεία του ὡς ἀμοιβή.

Τὸ ἱερὸ κείμενο τοῦ Εὐαγγελίου σημειώνει ὅτι ὁ Χριστὸς ζητᾶ νὰ φέρουν κοντά Του τὸν τυφλὸ γιὰ νὰ τοῦ πεῖ : «Ἡ πίστη σου σε ἔσωσε».

Στὴ θεραπεία αὐτὴ σὲ ἀντίθεση μὲ ὅλες τὶς ἄλλες ἔχουμε νὰ παρατηρήσουμε καὶ τὸ ἕξις σημαντικὸ, ποὺ γίνεται γιὰ πρώτη φορά. Ὁ Χριστός, ἐνῶ σὲ ὅλα τὰ θαύματά Του παραγγέλει «μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός», στὸ σημερινὸ τυφλό, ἐπιτρέπει τὴν δημόσια ἐκδήλωση τῆς εὐγνωμοσύνης του πρὸς Αὐτόν. Καὶ ἀφήνει ταυτόχρονα καὶ τὸ παριστάμενο πλῆθος νὰ ἐκφράσει ζωηρὰ τὸ θαυμασμὸ καὶ τὴν χαρὰ του, γιὰ νὰ διδάξει καὶ ἐμᾶς ὅτι ὀφείλουμε νὰ δοξολογοῦμε τὸ Θεό ὄχι μόνο γιὰ τὰ ἔλεη Του πρὸς ἐμᾶς, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ ἔλεη ποὺ παρέχει πρὸς τοὺς ἄλλους.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ τυφλὸς ζήτησε τὸ φῶς του, γιὰ νὰ δεῖ ὄχι μόνο τὸν κόσμον γύρω του, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἀντικρῦσει τὸν Χριστό. Αὐτὸν ποὺ μέσα του γνώριζε καὶ πίστευε καὶ περίμενε νὰ Τὸν συναντήσει καὶ ἀξιώθηκε νὰ Τὸν πλησιάσει, νὰ θεραπευτεῖ ἀπ' Αὐτόν καὶ νὰ δεῖ τὸ πρόσωπό Του μὲ τὰ θεραπευμένα πιά μάτια του.

Στὴν Ἐκκλησία μας καλλιεργεῖται αὐτὸ τὸ ταπεινὸ φρόνημα τοῦ τυφλοῦ καὶ βιώνεται ἡ ἀγάπη καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ ποὺ μᾶς θεραπεύει, ἀφοῦ ἀνεξαιρέτως ὅλοι τὸ ἔχουμε ἀνάγκη.

Αὐτὸς ὁ ἀγώνας ἀποτελεῖ τὴν ἐκ μέρους μας προϋπόθεση συμμετοχῆς στὴν μεγάλη ὑπόθεση τῆς βιώσεως τοῦ θαύματος καὶ εἶναι τὸ δικό μας μερίδιο εὐθύνης καὶ προσφορᾶς στὸν τυφλὸ σύγχρονο κόσμον, ποὺ ποθεῖ καὶ ἀπελπισμένα ἀναζητᾷ νὰ βρεῖ τὸ φῶς του. Τὸ φῶς τὸ ἀληθινό, τὸν Χριστό, ποὺ θερμαίνει τὴν παγωμένη καρδιά, ἀνασταίνει τὴν νεκρωμένη ψυχὴ καὶ φωτίζει τὴν ὁμορφιά τοῦ κόσμου γύρω μας.